

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 65Ek/479/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125237201
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125237201.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803 v konaní zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, XXX XX C., štátny občan SR, o vymożenie peňažnej pohľadávky vo výške 1.110,06 EUR s príslušenstvom a trov exekučného konania, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/479/2025 zo dňa 11. marca 2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/479/2025 zo dňa 11. 3. 2025 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/479/2025 zo dňa 11. 3. 2025.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 11.3.2025 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 65Ek/479/2025, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v celom rozsahu podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku a oprávnenému nepriznal náhradu trov exekučného konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 48 ods. 4 písm. d), § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 veta prvá, § 199a ods. 1, § 199c ods. 1 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 14.02.2025 domáhal od povinného vymożenia pohľadávky vo výške 1.110,06 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu – platobný rozkaz Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2Ro/45/2011 zo dňa 17.03.2011, právoplatný a vykonateľný dňa 08.04.2011. Nakoľko však zo strany oprávneného neboli splnené procesné podmienky na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže oprávnený k návrhu nepripojil spotrebiteľskú zmluvu a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje tak, ako mu to ukladá § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, a to ani po výzve súdu na odstránenie nedostatkov podaného návrhu súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému nepriznal náhradu trov exekučného konania.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť a navrhol súdu, aby napadnuté uznesenie súdu zrušil a v súlade s § 250 ods. 2 CSP a vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie. Svoju sťažnosť odôvodnil dávajúc súdu do pozornosti, že opätovný návrh na vykonanie exekúcie alebo tzv. repodaj podľa zák. č. 233/2019 Z.

z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), sa podáva podľa ust. § 9 ZoUNEK. Ďalej s poukazom na ust. § 9 ods. 1 ZoUNEK uviedol, že zákon presne definuje, čo je potrebné priložiť k takémuto repodaju, pričom sa jedná o a) exekučný titul, b) upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo c) uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2 alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli. Predmetné ustanovenie teda žiadnym spôsobom neuvádza obligatórne predložiť aj spotrebiteľskú zmluvu. Ak je súd toho názoru, že opätovný návrh musí spĺňať (pokiaľ ide o predloženie listín) aj ust. § 48 ods. 4 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „EP“ alebo „Exekučný poriadok“) a dodatočne náležitosti uvedené v rámci ust. § 9 ZoUNEK, tak predmetný názor oprávnený považuje za nesprávny z viacerých dôvodov. V tejto súvislosti sťažovateľ v prvom rade poukázal na gramatický výklad zákonného znenia, kedy ust. § 9 ods.1 ZoUNEK ako prvú listinu na predložene k návrhu uvádza exekučný titul. Exekučný titul sa však spomína aj v rámci ust. § 48 ods. 4 písm. a) EP. Teda ak by mal zákonodarca za to, že ust. § 9 ods. ZoUNEK uvádza (len) dodatočné listiny (navyše), potom by exekučný titul predsa neuvádzal (duplicitne), ale uviedol by len listiny, ktoré nie sú taxatívne vymedzené Exekučným poriadkom. Ďalej je podľa oprávneného potrebné poukázať na znenie ust. § 10 ods. 1 ZoUNEK, podľa ktorého: „Ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).“ Z logického i gramatického výkladu, je podľa sťažovateľa zrejmé tzv. subsidiarita právnych predpisov, slovne (štandardne) vyjadrená: „Ak tento zákon neustanovuje inak“ ZoUNEK však obligatórne listiny k repodaju ustanovuje inak ako Exekučnom poriadku, teda Exekučný poriadok je v tejto časti neaplikovateľný – subsidiarita sa neuplatní, nakoľko tento zákon (ZoUNEK) ustanovuje inak. V predmetnom právnom predpise nie je uvedený žiaden dualistický prístup vo veciach spotrebiteľských – napokon, ak by zákonodarca postup vyžadovaný súdom mienil zachytiť v ZoUNEK, podľa názoru oprávneného by to tam bolo presne zadefinované (normované). Ani ochrana spotrebiteľa neopravňuje súd k nerešpektovaniu zákonných ustanovení, resp. k takým extenzívnym výkladom, ktoré nemajú oporu v prijatej právnej úprave a nemožno ju ani vyvodiť žiadnym z právom akceptovaných výkladov zákona. Oprávnený považoval v tejto súvislosti za potrebné pripomenúť, že aj ust. § 54 ods. 2, 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, sa týkajú obsahu spotrebiteľských zmlúv, nie obsahu právnych noriem resp. zvolených právnych predpisov. Nemožno v tejto súvislosti podľa oprávneného opomenúť základné právne zásady, ako je Lex specialis derogat legi generali (špeciálny/konkrétnejší zákon deroguje všeobecnejší zákon), t. j. právny princíp pochádzajúci z rímskeho práva, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov, prednosť má konkrétnejší právny predpis oproti všeobecnejšiemu. Záverom oprávnený poukázal aj na praktickú rovinu bežného podnikateľského života, kedy je potrebné si uvedomiť aj základne súvislosti spojené s takouto požiadavkou súdu, ako je napr. archivačná doba. Exekúcie v režime ZoUNEK sú exekúciami starými (§ 1 ods. 2 ZoUNEK), ktoré začali viac než pred dekádou, pričom samotné spotrebiteľské zmluvy sú ešte omnoho staršie a teda je viac než zrejmé, že takouto listinou už bežne veriteľ ani nemusí disponovať, či už z dôvodu uplynutia archivačnej doby alebo aj z dôvodu, že ako veriteľ sa oprávnene spoliehal na to, že keď sa už raz vedie exekúcia z pred obdobia 01.04.2017, na základe exekučného titulu s tým, že bolo riadne vydané upovedomenie začatí exekúcie. Veriteľ predsa nemohol dobre predpokladať, že v roku 2019 bude prijatý zákon (ZoUNEK) a veriteľ (ako už oprávnený z exekučného konania, právoplatne priznaného exekučného titulu) bude opätovne potrebovať v konkrétnych prípadoch aj 20 rokov starú spotrebiteľskú zmluvu. Podľa názoru oprávneného je výklad právnych noriem zvolený súdom v rozpore s oprávnenými očakávaniami subjektov práv (legitímne očakávanie veriteľa), čo podľa názoru oprávneného nemôže ísť na ťarchu veriteľa pohľadávky. Exekučný súd nemôže podľa sťažovateľa zasahovať do legitímne nadobudnutých práv veriteľa, ktorý legitímne očakával, že bude rešpektovaná právna norma a rovnako jeho judikované právo, ktoré už prešlo exekúciou v minulosti. Oprávnený ma za to, že zákonodarca s uvedeným scenárom rátať a preto od iných listín (ktoré teraz vyžaduje súd) v rámci povinných náležitostí podľa § 9 ods. 1 ZoUNEK upustil (teda ich nevyžaduje, lebo v uvedených prípadoch to zväčša ani nie je dobre možné).

4. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Preskúmaním sťažnosti oprávneného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel súd k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

11. Z obsahu spisu súd zistil, že oprávnený sa opätovným návrhom na vykonanie exekúcie (tzv. repodaj) doručeným súdu dňa 14. 2. 2025 domáhal od povinného vymoženía pohľadávky vo výške 1.110,06 EUR s príslušenstvom a trov exekučného konania na základe exekučného titulu – platobného rozkazu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2Ro/45/2011 zo dňa 17.03.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.04.2011. Spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložil súdu aj predmetný platobný rozkaz s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 22.06.2011, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok so špecifikáciou konkrétnej pohľadávky, Upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu trov starej exekúcie zo dňa 10.05.2021, Oznámenie o ukončení starej exekúcie zo dňa 09.07.2021, Predexekučnú výzvu zo dňa 17.01.2025 a plnomocenstvo. Po preskúmaní podaného návrhu na vykonanie exekúcie s prílohami súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou zistil, že nie sú splnené podmienky na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, a preto vyzval oprávneného výzvou zo dňa 24.02.2025, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy odstránil vady návrhu na vykonanie exekúcie a to, aby v zmysle § 48 ods. 4 písm. d) predložil súdu spotrebiteľskú zmluvu, ako aj všetky ďalšie súvisiace zmluvné dokumenty. Oprávnený bol zároveň v predmetnej výzve poučený o lehote potrebnej na vykonanie opravy vád návrhu, o skutočnosti, že opravu je potrebné vykonať prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ako aj o následkoch neodstránenia vád. Výzva na odstránenie vád návrhu na vykonanie exekúcie bola právnenmu zástupcovi oprávneného doručená dňa 28.02.2025. Následne oprávnený prostredníctvom elektronického formulára „Exekučné konanie – Podanie k spisovej značke“ v odpovedi na výzvu súdu uviedol, že v uvedenom prípade nedisponuje spotrebiteľskou zmluvou, avšak má zato, že spotrebiteľská zmluva bola podrobená súdnemu prieskumu v základnom konaní, a preto nie je potrebné ju v exekučnom konaní opätovne predkladať, súčasne poukázal na niektoré rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, a to konkrétne sp. zn. 33Ek/791/2020 zo dňa 21.04.2021 a sp. zn. 27Ek/1041/2022 zo dňa 27.06.2022. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

12. Podľa § 9 ods. 1 ZoUNEK, ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

13. Podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

14. Podľa § 48 ods. 4 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), k návrhu na vykonanie exekúcie sa musí pripojiť spotrebiteľská zmluva a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje, ak ide o exekúciu na podklade exekučného titulu priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy; to neplatí, ak je exekučným titulom platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní alebo bol návrh na vydanie platobného rozkazu podaný podľa zákona o upomínacom konaní.

15. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššej súdnej úradníčky dospel k záveru, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj

správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnila, preto sudca sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia.

16. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky sťažnostný súd v nadväznosti na argumenty oprávneného dopĺňa a pripomína, že zákon v § 48 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva obligatórne náležitosti návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré oprávnený musí uviesť prípadne pripojiť k návrhu na vykonanie exekúcie tak, aby jeho návrh mohol byť exekučným súdom preskúmaný za účelom posúdenia možnosti vydať poverenie na vykonanie exekúcie. Pokiaľ niektorá z obligatórných náležitostí absentuje, exekučný súd nemá inú možnosť než návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, a to práve pre jeho rozpor s Exekučným poriadkom. Treba zdôrazniť, že predovšetkým povinné prílohy nadväzujú na dôvody zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie upravené v § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, ktoré exekučný súd skúma ex offico v štádiu pred vydaním poverenia. Inak povedané, zákonodarca určil povinnosť predložiť také povinné prílohy (aby súd nemusel vyzývať na ich predloženie), na podklade ktorých má exekučný súd posúdiť či nie je daný niektorý z dôvodov zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie. Ak teda oprávnený uplatňuje nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, bez ohľadu na povahu exekučného titulu, je povinný predložiť exekučnému súdu prílohu podľa § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, a teda spotrebiteľskú zmluvu a ďalšiu zmluvnú dokumentáciu tak, aby exekučný súd mohol posúdiť či tu nie je dôvod pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. d), e) alebo f) Exekučného poriadku.

17. Treba tiež doplniť, že vyššie uvedená povinnosť platí aj v súvislosti s tzv. „repedajmi,“ t.j. opätovnými návrhmi na vykonanie exekúcie podľa § 9 ods. 1 ZoUNEK. V zmysle uvedeného predpisu totiž dal zákonodarca možnosť oprávnenému v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhať sa od povinného vymoženiu pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Je potrebné ale zdôrazniť, že hoci sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie, súčasne to ale neznamená, že tento návrh by mal byť posudzovaný inak (odlišne) než akýkoľvek iný „nový“ návrh na vykonanie exekúcie. Uvedené totiž nemá oporu v zákonnej úprave. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie, ako každý iný návrh na vykonanie exekúcie, podlieha novým pravidlám exekučného konania v zmysle Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, čo znamená, že exekučný súd je nielen oprávnený ale aj povinný tento návrh posúdiť z pohľadu novej právnej úpravy. To, že v danom prípade na podklade predloženého exekučného titulu už prebiehala exekúcia, tak pre posúdenie návrhu na vykonanie exekúcie ako i podanej sťažnosti nemá relevanciu. Exekučný súd je totiž povinný zamietnuť akýkoľvek návrh na vykonanie exekúcie vždy, ak pri jeho posudzovaní vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je v zmysle právnej úpravy nútený výkon rozhodnutia neprípustný. Ustanovenie § 9 ods. 1 ZoUNEK tak nie je podľa názoru sudcu osobitným ustanovením vo vzťahu k § 48 Exekučného poriadku a neuplatní sa tu pravidlo *lex specialis derogat legi generali*. V tomto prípade sa len rozširuje okruh povinných príloh k návrhu uvedených v § 48 Exekučného poriadku, ak ide o návrh na podklade exekučných titulov, ktoré už boli v exekúcii vymáhané, ale exekúcia bola zastavená v zmysle osobitného zákona (tu ZoUNEK). Obdobný právny názor bol prezentovaný aj v rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/2931/2022 z 13. októbra 2023, pričom bol následne posúdený aj Ústavným súdom SR, ktorý uznesením III. ÚS 378/2024-36 zo dňa 10.12.2024 sťažnosti obchodnej spoločnosti MOBIL ATAK, s.r.o. nevyhovel.

18. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

20. Pre úplnosť sudca dopĺňa, že v danom prípade toto rozhodnutie v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/479/2025 zo dňa 11. 03. 2025 je procesnej povahy, a teda nezakladá prekážku rozhodnutej veci. Oprávnenému tak nič nebráni v tom, aby návrh na vykonanie exekúcie podal opätovne, ale tak, aby predložený opätovný návrh obsahoval všetky zákonom predpísané náležitosti s poukazom na § 9 ods. 1 a 3 ZoUNEK a § 48 Exekučného poriadku.

21. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie o podanej sťažnosti sa skončilo zamietnutím sťažnosti oprávneného, nakoľko tento nebol v uvedenej časti konania úspešný, a preto súd rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).